

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Sžsk/51/2020
Identifikačné číslo spisu: 1017201973
Dátum vydania rozhodnutia: 24.03.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:1017201973.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Jany Martinčekovej (sudca spravodajca) a JUDr. Violy Takáčovej, PhD., v právnej veci žalobkyne: Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s., so sídlom Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava, IČO: 35 937 874, proti žalovanému: Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, so sídlom Želova 2, 829 24 Bratislava, IČO: 30 796 482, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 84397/2017 zo dňa 04.10.2017, o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č. k. 5S/237/2017-71 z 05.11.2019, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky mení rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č. k. 5S/237/2017-71 zo dňa 05.11.2019 tak, že rozhodnutie žalovaného č. 84397/2017 zo dňa 04.10.2017 zrušuje a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

II. Žalobkyňa má voči žalovanému právo na náhradu dôvodne vynaložených trov kasačného konania ako aj trov konania pred krajským súdom v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 5S/237/2017-71 z 05.11.2019 zamietol žalobu o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. 84397/2017 zo dňa 04.10.2017 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“). Preskúmaným rozhodnutím žalovaný zmenil prvostupňové rozhodnutie Sekcie dohľadu nad zdravotným poistením Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou č. 52757/2017 zo dňa 29.06.2017 tak, že prvú vetu výroku prvostupňového rozhodnutia nahradil vetou: „úrad podľa § 50 ods. 1 písm. m/ v spojení s § 64 ods. 1 písm. a/ zákona č. 581/2004 Z. z. ukladá spoločnosti Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s., Panónska cesta 2 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 3593 874 zapísanej v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel Sa, vložka č. 3602/B, pokutu vo výške 3 319,- EUR, slovom tritisíc tristo devätnásť eur, za porušenie povinnosti zdravotnej poisťovne ustanovenej v § 6 ods. 1 písm. v/ zákona č. 581/2004 Z. z. v spojení s § 10 ods. 6 tretia veta zákona č. 580/2004 Z. z. o zdravotnom poistení a o zmene a doplnení zákona č. 95/2002 Z. z. o poisťovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 580/2004 Z. z.“) v znení účinnom do 31.12.2016 tým, že maloletému G. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXX/X

Č. (ďalej len „poistenec“):

- preplatil náklady cezhraničnej zdravotnej starostlivosti poskytnutej poistencovi v Českej republike na základe žiadosti zákonného zástupcu poistenca č. 2015RF2200000230 prijatej dňa 17.07.2015 s omeškaním 5 dní po zákonom stanovenej lehote;
- preplatil náklady cezhraničnej zdravotnej starostlivosti poskytnutej poistencovi v Českej republike na základe žiadosti zákonného zástupcu poistenca č. 2015RF2200000274 prijatej dňa 08.09.2015 s omeškaním 64 dní po zákonom stanovenej lehote;
- preplatil náklady cezhraničnej zdravotnej starostlivosti poskytnutej poistencovi v Českej republike na základe žiadosti zákonného zástupcu poistenca č. 2016RF2200000428 prijatej dňa 14.09.2016 s omeškaním 31 dní po zákonom stanovenej lehote.

2. Proti preskúmanému rozhodnutiu podala žalobkyňa žalobu v ktorej uviedla, že žalovaný v druhostupňovom rozhodnutí uložil žalobkyni pokutu za:

- porušenie § 6 ods. 1 písm. v/ zákona č. 581/2004 Z. z.;
- porušenie § 10 ods. 6 tretia veta zákona č. 580/2004 Z. z. o zdravotnom poistení a o zmene a doplnení zákona č. 95/2002 Z. z. o poisťovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom do 31.12.2016 (ďalej len „zákon č. 580/2004 Z. z.“).

3. Podľa názoru žalobkyne nedošlo k porušeniu povinností ustanovených v § 6 ods. 1 písm. v/ zákona č. 581/2004 Z. z., pretože žalobkyňa všetky žiadosti poistenca prijala a vybavila, avšak s oneskorením, čím sa žalobkyňa mohla dopustiť porušenia povinností stanovenej v § 10 ods. 6 tretia veta zákona č. 580/2004 Z. z. Preto by žalovaný mohol žalobkyni uložiť pokutu za porušenie povinností podľa zákona č. 580/2004 Z. z. a nie za porušenie povinností podľa zákona č. 581/2004 Z. z. Podľa názoru žalobkyne žalovaný za toto porušenie nesprávne uložil (neprimerane vysokú) pokutu podľa § 64 ods. 1 písm. a/ zákona č. 581/2004 Z. z. a nie podľa § 64 ods. 1 písm. b/ zákona č. 581/2004 Z. z. Žalobkyňa mala za to, že rozhodnutie o výške pokuty je nepreskúmateľné, keďže pokuta bola uložená podľa nepríslušného zákonného ustanovenia. Na základe týchto skutočností žalobkyňa žiadala, aby krajský súd zrušil rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov a vec vrátil žalovanému na nové prejednanie a rozhodnutie, eventuálne aby súd zmenil preskúmané rozhodnutie tak, že žalovaný upúšťa od uloženia pokuty, lebo účel správneho trestania možno dosiahnuť aj samotným prejednaním veci.

4. Krajský súd vo svojom rozsudku námietku žalobkyne spočívajúcu v nepreskúmateľnosti výroku preskúmaného rozhodnutia vyhodnotil ako nedôvodnú, nakoľko výrok napadnutého rozhodnutia obsahuje všetky náležitosti uvedené v § 47 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok).

5. Námietku nesprávneho právneho posúdenia veci krajský súd vyhodnotil ako nedôvodnú vzhľadom na to, že žalobkyňa je podľa zákona č. 581/2004 Z. z. oprávnená vykonávať verejné zdravotné poistenie na základe povolenia, avšak zároveň je povinná túto činnosť vykonávať v rozsahu ustanovenom zákonom č. 581/2004 Z. z. a príslušnými všeobecne záväznými právnymi predpismi (ako napr. zákon č. 580/2004 Z. z.) V tejto súvislosti krajský súd zastával názor, že v prípade, ak zdravotná poisťovňa preplatí poistencovi náklady cezhraničnej zdravotnej starostlivosti v inej ako zákonom stanovenej lehote, zdravotná poisťovňa poruší svoju povinnosť v súvislosti s poskytovaním cezhraničnej zdravotnej starostlivosti v zmysle § 6 ods. 1 písm. v/ zákona č. 581/2004 Z. z. v spojení s ustanovením § 10 ods. 6 zákona č. 580/2004 Z. z. Podľa názoru krajského súdu § 6 ods. 1 písm. v/ zákona č. 581/2004 Z. z. je vo vzťahu k § 10 ods. 6 zákona č. 580/2004 Z. z. všeobecným (hlavným) ustanovením, pričom § 10 ods. 6 zákona č. 580/2004 Z. z. ho podrobnejšie špecifikuje - (doplňa) o lehotu, kedy majú byť poistencovi náklady cezhraničnej zdravotnej starostlivosti preplatené. V prípade, že žalobkyňa nepreplatila poistencovi náklady cezhraničnej zdravotnej starostlivosti v lehote najneskôr do troch mesiacov od prijatia žiadosti o preplatenie nákladov cezhraničnej zdravotnej starostlivosti, porušila povinnosť v zmysle § 6 ods. 1 písm. v/ zákona č. 581/2004 Z. z. v spojení s ustanovením § 10 ods. 6 tretia veta v znení účinnom do 31.12.2016. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti sa krajský súd nestotožnil s názorom žalobkyne, že sa jedná o dve samostatné skutkové podstaty, ktoré sa odlišujú svojim objektom a sú uvedené v § 6 ods. 1 písm. v/ zákona č. 581/2004 Z. z. v spojení s ustanovením §

10 ods. 6 zákona č. 580/2004 Z. z. Jedná sa o správny delikt s jednou skutkovou podstatou, konkrétne porušením povinnosti v súvislosti s poskytovaním cezhraničnej zdravotnej starostlivosti poistencovi, a to preplácania nákladov cezhraničnej zdravotnej starostlivosti v zákonnej lehote, ktorý bol žalobkyňou spáchaný trikrát. Na základe vyššie uvedených skutočností krajský súd konštatoval, že žalovaný postupoval správne, ak aplikoval ustanovenie § 64 ods. 1 písm. a/ zákona č. 581/2004 Z. z., keďže žalobkyňa neplnila povinnosť v rozsahu, v akom jej stanovuje § 6 ods. 1 písm. v/ zákona č. 581/2004 Z. z.. Podľa názoru krajského súdu nemohol žalovaný žalobkyni za protiprávne konanie uložiť sankciu v zmysle § 64 ods. 1 písm. b/ zákona č. 581/2004 Z. z., keďže primárne bola porušená povinnosť v zmysle zákona č. 581/2004 Z. z.

6. Námietku žalobkyne týkajúcu sa nedostatočne odôvodneného rozhodnutia krajský súd zamietol, nakoľko žalobkyňa (správne malo byť uvedené žalovaný, poznámka kasačného súdu) sa podľa názoru súdu v napadnutom rozhodnutí vysporiadala so všetkými námietkami žalobcu a rozhodnutie náležite odôvodnila. Žalovaný podľa názoru krajského súdu riadne odôvodnil dôvody a výšku uloženia pokuty, zároveň správne aplikoval absorbnú zásadu pri uložení pokuty.

7. Proti rozsudku krajského súdu podala kasačnú sťažnosť žalobkyňa (ďalej aj sťažovateľka“), pretože má za to, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP), odklonil sa od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu (§ 440 ods. 1 písm. h/ SSP) a nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f/ SSP). Sťažovateľka uviedla, že § 6 ods. 1 písm. v/ zákona č. 581/2004 Z. z. nestanovuje v súvislosti s preplácaním nákladov cezhraničnej zdravotnej starostlivosti zdravotným poisťovníam žiadne povinnosti, a práve preto z výroku preskúmaného rozhodnutia nevyplýva, akým konkrétnym spôsobom, kedy, kde a akým konaním malo dôjsť k porušeniu § 6 ods. 1 písm. v/ zákona č. 581/2004 Z. z., t. j. výrok preskúmaného rozhodnutia je nepreskúmateľný. Nesplnenie povinnosti stanovenej v § 10 ods. 6 tretia veta zákona č. 580/2004 Z. z. podľa sťažovateľky napĺňa samostatnú, špeciálnu skutkovú podstatu správneho deliktu podľa § 64 ods. 1 písm. b/ zákona č. 581/2004 Z. z. Sťažovateľka má za to, že žalovaný nezákonne aplikoval analógiu, keď tvrdil, že porušenie povinnosti stanovenej v tretej vete § 10 ods. 6 zákona č. 580/2004 Z. z. v znení platnom do 31.12.2016, má za následok aj porušenie všeobecnej povinnosti stanovenej v § 6 ods. 1 písm. v/ zákona č. 581/2004 Z. z., pretože zákon č. 581/2004 Z. z. nestanovuje pre skutkové podstaty správneho deliktu podľa § 64 ods. 1 písm. a/ a b/ materiálny korektív. Poznamenala, že podľa jej názoru medzi zákonom č. 581/2004 Z. z. a zákonom č. 580/2004 Z. z. nie je vzťah špeciality. Ak by mal byť správny názor, podľa ktorého je za porušenie konkrétnej povinnosti stanovenej v tretej vete § 10 ods. 6 zákona č. 580/2004 Z. z. v znení platnom do 31.12.2016 možné uložiť pokutu podľa § 64 ods. 1 písm. a/ zákona č. 581/2004 Z. z. (nakoľko došlo k porušeniu všeobecného ustanovenia § 6 ods. 1 písm. v/ zákona č. 581/2004 Z. z.), ustanovenie § 64 ods. 1 písm. b/ zákona č. 581/2004 Z. z. by bolo absolútne zbytočné. Ďalej sťažovateľka namietala, že tým, že krajský súd neaplikoval trestnoprávne princípy v správnom trestaní, bezdôvodne sa odchýlil od rozhodovacej praxe kasačného súdu (rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3Sžn/68/2004, 8Sžo/28/2007, 8Sžo/147/2008, 4Sžhpu/1/2011). Na záver sťažovateľka uviedla, že krajský súd pochybil tým, že odôvodnenie výšky pokuty podporil aplikáciou absorpčnej zásady, ktorá však nebola a ani nemohla byť v rámci preskúmaného rozhodnutia zohľadnená. V zmysle vyššie uvedených skutočností žalobkyňa navrhuje, aby kasačný súd zmenil rozsudok krajského súdu tak, že zruší preskúmané rozhodnutie ako aj prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu a vec vracia Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou na nové konanie a rozhodnutie.

8. Vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti žalovaný uviedol, že podľa jeho názoru z preskúmaného rozhodnutia je zrejmé, podľa akého predpisu bola uložená pokuta, komu bola uložená, v akej výške a za porušenie akej povinnosti. Žalovaný trvá na tom, že neuhradením nákladov cezhraničnej zdravotnej starostlivosti v lehote podľa § 10 ods. 6 tretia veta zákona č. 580/2004 Z. z. došlo k porušeniu § 6 ods. 1 písm. v/ zákona č. 581/2004 Z. z. Konštatovanie žalobcu o existencii dvoch samostatných skutkových podstát správnych deliktov, ktoré sa odlišujú svojím objektom považuje žalovaný za nesprávny právny výklad žalobcu. Ďalej podľa názoru žalovaného nebolo potrebné aplikovať analógiu, pretože § 6 ods. 1

písm. v/ zákona č. 581/2004 Z. z. a § 10 ods. 6 tretia veta zákona č. 580/2004 Z. z. sú spojené. Žalovaný je toho názoru, že krajský súd dospel k správne mu záveru, keď konštatoval správne použitie absorpčnej zásady, nakoľko žalobca sa svojím konaním dopustil porušenia zákona č. 581/2004 Z. z. a zákona č. 580/2004 Z. z., pričom žalovaný mu uložil pokutu len za prísnejší správny delikt. Žalovaný tvrdí, že vzťah medzi zákonom č. 581/2004 Z. z. a zákonom č. 580/2004 Z. z. nevybočuje z právnych princípov *lex specialis derogat legi generali* a *lex superior derogat legi inferiori*. Práve z horeuvedených dôvodov žalovaný zastáva názor, že krajský súd sa neodklonil od judikatúry kasačného súdu. Čo sa týka výšky sankcie, žalovaný má za to, že krajský súd dostatočne odôvodnil výšku a dôvod uloženia sankcie. Na záver svojho vyjadrenia žalovaný dodal, že žalobca svojím vyjadrením zo dňa 01.07.2019 ako aj kasačnou sťažnosťou podstatným spôsobom rozšíril rozsah, ako aj jednotlivé body žaloby po lehote na podanie žaloby, t. j. porušil § 183 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“). Na základe horeuvedených skutočností žalovaný žiada, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol.

9. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu ku kasačnej sťažnosti uviedol, že v podaní zo dňa 01.07.2019 nerozšíril rozsah a jednotlivé body žaloby po lehote na podanie žaloby, len vytýkal vady preskúmaného rozhodnutia, na ktoré správny súd prihliada z úradnej povinnosti mimo rozsahu a dôvodov vymedzených v správnej žalobe.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal rozsudok krajského súdu v rozsahu kasačnej sťažnosti bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná.

11. Spornou medzi účastníkmi zostalo zaradenie skutku, ktorého sa dopustila žalobkyňa do skutkovej podstaty iného správneho deliktu, keď podľa žalobkyne mala byť použitá skutková podstata § 64 ods. 1 písm. b/ zákona č. 581/2004 Z. z. v znení účinnom v čase spáchania tohto skutku a podľa žalovaného skutková podstata podľa § 64 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona. Táto spornosť sa odvíjala od posúdenia, či bola porušená povinnosť podľa zákona č. 580/2004 Z. z., kedy by bolo potrebné použiť skutkovú podstatu podľa § 64 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona, alebo či bola porušená povinnosť podľa zákona č. 581/2004 Z. z., kedy by bolo potrebné porušenie povinnosti žalobkyne subsumovať pod skutkovú podstatu zakotvenú v § 64 ods. 1 písm. a/ zákona č. 581/2004 Z. z.

12. Podľa § 50 ods. 1 písm. m/ zákona č. 581/2004 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2016 (účinnosť v čase spáchania jednotlivých skutkov iného správneho deliktu) ak úrad zistí nedostatky v činnosti zdravotnej poisťovne, ktoré vyplývajú z nedodržania ustanovení tohto zákona, osobitného predpisu 37) alebo podmienok určených v povolení (§ 37 ods. 3), môže podľa závažnosti, miery zavinenia a povahy zistených nedostatkov zdravotnej poisťovni uložiť pokutu (§ 64 ods. 1).

13. Podľa § 64 ods. 1 zákona č. 581/2004 Z. z. úrad môže uložiť zdravotnej poisťovni:

a) za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom pokutu až do výšky 165.969 eur; najmenej vo výške 3.319 eur,

b) za porušenie povinností ustanovených osobitným predpisom 37) pokutu až do výšky 3.319 eur; ak ide o nesplnenie oznamovacej povinnosti alebo inej povinnosti podľa osobitného predpisu, 81a) do výšky 331 eur.

37) Zákon č. 580/2004 Z. z.

81a) Zákon č. 580/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov.

Zákon č. 576/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov.

Zákon č. 577/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov.

14. Podľa § 6 ods. 1 písm. v/ zákona č. 581/2004 Z. z. zdravotná poisťovňa plní povinnosti v súvislosti s poskytovaním cezhraničnej zdravotnej starostlivosti podľa osobitného zákona 16f/ a podľa tohto zákona (§ 6b).

16f/ § 9d až 9f a § 10 zákona č. 580/2004 Z. z. v znení zákona č. 220/2013 Z. z.

15. Podľa § 10 ods. 6 tretia veta zákona č. 580/2004 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2016 príslušná

zdravotná poisťovňa je povinná poistencovi preplatiť náklady najneskôr do troch mesiacov od prijatia žiadosti o preplatenie, ak sú splnené všetky podmienky podľa tohto odseku.

16. Kasačný súd sa stotožnil so sťažnostnou námietkou nesprávneho právneho posúdenia veci správnym súdom. Ustanovenie § 64 ods. 1 zákona č. 581/2004 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2016 (ďalej len „zákon č. 581/2004 Z. z.“) stanovuje dve skutkové podstaty: 1/ skutkovú podstatu zakotvenú pod písmenom a) a to za porušenie povinností ustanovených v zákone č. 581/2004 Z. z. a 2/ skutkovú podstatu stanovenú v písm. b/ za porušenie povinností ustanovených osobitným predpisom. Týmto predpisom je podľa poznámky 37) zákon č. 580/2004 Z. z. alebo zákony uvedené v poznámke 81a). Podľa žalovaného žalobkyňa mala porušiť povinnosť vyplývajúcu z § 6 ods. 1 písm. v/ zákona č. 581/2004 Z. z., a preto ju sankcionoval podľa § 64 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona. V § 6 ods. 1 písm. v/ zákona č. 581/2004 Z. z. je uvedené, že sociálna poisťovňa plní povinnosti v súvislosti s poskytovaním cezhraničnej zdravotnej starostlivosti podľa osobitného zákona, ktorým je podľa poznámky 16f/ zákon č. 580/2004 Z. z. Z obsahu tohto ustanovenia vyplýva, že odkazuje na osobitný zákon, v ktorom sú povinnosti v súvislosti s poskytovaním cezhraničnej zdravotnej starostlivosti stanovené a v ňom samom nie je stanovená žiadna konkrétna povinnosť sociálnej poisťovne. Podľa právnej teórie je tzv. odkazujúcou právnou normou, ktorá priamo v texte odkazuje na použitie osobitného zákona, v ktorom sú uvedené konkrétne povinnosti a ktorý je konkretizovaný v poznámke 16f/. Je potrebné zdôrazniť, že odkazujúce právne normy sú samy o sebe neaplikovateľné, vždy je potrebné aplikovať normu, na ktorú odkazujú.

17. Je tiež treba poukázať na samotnú dikciu § 64 ods. 1 zákona č. 581/2004 Z. z., kde je uvedené, že toto ustanovenie sankcionuje porušenie povinností ustanovených v konkrétnom právnom predpise, ktorým je buď priamo zákon č. 581/2004 Z. z. alebo osobitný predpis, ktorým je zákon č. 580/2004 Z. z. Musí ísť teda o porušenie konkrétnych povinností ustanovených týmito zákonmi.

18. Pokiaľ teda žalovaný a prvostupňový správny orgán poukazovali na porušenie povinnosti v § 6 ods. 1 písm. v/ zákona č. 581/2004 Z. z., kasačný súd musí konštatovať, že v tomto ustanovení žiadna konkrétna povinnosť stanovená nie je, práve naopak, toto ustanovenie ako odkazujúca právna norma odkazuje na povinnosti stanovené buď v osobitnom zákone, ktorým je zákon č. 580/2004 Z. z., alebo § 6b zákona č. 581/2004 Z. z. Nebol teda žiaden dôvod na to, aby porušenie povinnosti zakotvenej v § 10 ods. 6 tretia veta zákona č. 580/2004 Z. z. bolo sankcionované podľa § 64 ods. 1 písm. a/ zákona č. 581/2004 Z. z. ako porušenie povinnosti ustanovenej zákonom č. 581/2004 Z. z.

19. V danom prípade nie je sporné, že žalobkyňa porušila svoju právnu povinnosť tým, že náklady cezhraničnej zdravotnej starostlivosti preplatila svojmu poistencovi z omeškaním. Samotná povinnosť preplatiť náklady v konkrétnej lehote, ktorá v danom prípade nebola dodržaná, je stanovená práve v § 10 ods. 6 tretia veta zákona č. 580/2004 Z. z. Ak teda bola žalobkyňou porušená táto konkrétna povinnosť, je potrebné súhlasiť s právnym názorom žalobkyne v kasačnej sťažnosti a aj v správnej žalobe, že bola porušená povinnosť ustanovená zákonom č. 580/2004 Z. z. Preto bolo potrebné pre tento prípad použiť skutkovú podstatu § 64 ods. 1 písm. a/ zákona č. 581/2004 Z. z. Je teda dôvodná kasačná námietka, že § 6 ods. 1 písm. v/ nie je všeobecným (hlavným) ustanovením obsahujúcim stanovenie povinnosti pre zdravotnú poisťovňu a § 10 ods. 6 zákona č. 580/2004 Z. z. je špeciálnym ustanovením doplneným o príslušnú lehotu, tak ako to formuloval správny súd. Naopak, ustanovenie § 10 ods. 6 zákona č. 580/2004 Z. z. ustanovuje povinnosti zdravotnej poisťovne pri poskytovaní cezhraničnej zdravotnej starostlivosti po všetkých jej stránkach, vrátane lehoty.

20. Okrem toho sa kasačný súd stotožnil aj s právnym názorom žalobkyne, že pokiaľ by bol právny názor žalovaného správny, nebolo by možné sankcionovať žiadne porušenie povinnosti pri poskytovaní cezhraničnej zdravotnej starostlivosti inak ako podľa § 64 ods. 1 písm. a/ zákona č. 581/2004 Z. z. Argument žalovaného vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti, že to nie je pravda, pretože sankcionuje aj podľa § 64 ods. 1 písm. b/, v danom prípade neobstojí, pretože pri prezentovanom právnom názore žalovaného by bolo možné sankcionovať podľa tohto ustanovenia (§ 64 ods. 1 písm. b/) len veci nesúvisiace s poskytovaním cezhraničnej zdravotnej starostlivosti. Akonáhle by však išlo o vec súvisiacu

s poskytovaním cezhraničnej zdravotnej starostlivosti, vždy by musela byť podradená pod § 6 ods. 1 písm. v/ zákona č. 581/2004 Z. z. a pri právnom názore žalovaného, že toto ustanovenie stanovuje konkrétnu povinnosť, musel by byť vždy aplikovaný len § 64 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona.

21. Kasačný súd však ako nedôvodnú vyhodnotil sťažnostnú námietku, že preskúmané rozhodnutie žalovaného je nepreskúmateľné. Preskúmané rozhodnutie nie je nepreskúmateľné preto, že nešpecifikuje skutok, týkajúci sa porušenia § 6 ods. 1 písm. v/ zákona č. 581/2004 Z. z., pretože chápe v rozhodnutí opísaný skutok aj ako porušenie tohto ustanovenia, čo priamo vo výrokovej časti je vyjadrené slovným spojením „za porušenie povinnosti ustanovenej v § 6 ods. 1 písm. v/ zákona č. 581/2004 Z. z v spojení s § 10 ods. 6, tretia veta zákona č. 580/2004 Z. z.“. Z ďalších častí kasačnej sťažnosti vyplýva, že samotná žalobkyňa chápe opísaný skutok tak, že tento má podľa žalovaného porušovať obe tieto ustanovenia, keď toto posúdenie namieta ako nesprávne právne posúdenie veci. Samotné žiadosti o preplatenie nákladov na cezhraničnú zdravotnú starostlivosť sú z hľadiska konkretizovania skutku z dôvodu jeho nezameniteľnosti špecifikované dostatočne jasne a určito.

22. Kasačný súd taktiež ako nedôvodnú vyhodnotil sťažnostnú námietku namietajúcu odchýlenie od rozhodovacej praxe kasačného súdu. Poukaz na citované rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je v danej skutkovej veci neadekvátny, keď citované časti rozhodnutí sú buď všeobecné (napr. týkajúce sa zásad správneho trestania) alebo sa zaoberajú aplikáciou iných ustanovení ako boli použité v danej veci. Žalobca neuvádza konkrétne rozhodnutia súdov prijaté ako zovšeobecňujúce právne stanoviská týkajúce sa aplikovaných právnych noriem v danej veci.

23. Čo sa týka sťažnostnej námietky o výške uloženej pokuty, táto priamo súvisí so sťažnostnou námietkou nesprávneho právneho posúdenia. K tomuto kasačný súd dodáva, že vzhľadom na to, že bola aplikovaná nesprávna skutková podstata, ani pokuta nebola uložená podľa správnej právnej normy.

24. Keďže kasačný súd vyhodnotil sťažnostnú námietku žalobkyne týkajúcu sa nesprávneho právneho posúdenia veci ako dôvodnú, rozsudok krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie v zmysle § 462 ods. 2 SSP.

25. V ďalšom konaní bude potrebné, v zmysle právneho názoru kasačného súdu uvedeného v tomto rozsudku, ktorým je žalovaný podľa § 469 SSP, skutok podradiť pod správnu skutkovú podstatu, ktorá stanovuje aj rozmedzie na uloženie pokuty, pričom iba v tomto rozmedzí možno pokutu uložiť a jej výšku riadne zdôvodniť. Žalovaný je v zmysle § 469 SSP viazaný právnym názorom kasačného súdu.

26. O náhrade trov konania kasačný súd rozhodol podľa § 467 ods. 2 v spojení s § 167 ods. 1 SSP a contrario. Žalobkyňa bola v konaní úspešná a preto má právo na náhradu dôvodne vynaložených trov konania pred krajským súdom aj v kasačnom konaní v celom rozsahu. O výške náhrady trov rozhodne krajský súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

27. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný riadny opravný prostriedok.